

Demokratyczna kontrola w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie demokratycznej kontroli procesu wdrażania instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Parlament rozpoczął demokratyczną kontrolę procesu wdrażania rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju¹ (DCI),
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 2 ust. 1 DCI celem nadrzędnym współpracy w ramach tego instrumentu jest „likwidacja ubóstwa w krajach partnerskich”, w tym również „dążenie do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju” (MDG),
- C. mając na uwadze, że Parlament przyjął trzy rezolucje² zgodnie z art. 81 Regulaminu, sygnalizując tym samym Komisji, że jego zdaniem przekroczyła ona swoje uprawnienia wykonawcze w przypadku szeregu projektów decyzji ustanawiających dokumenty strategiczne;
- D. mając na uwadze, że wnioski z kontroli Parlamentu dotyczącej projektów krajowych, regionalnych i tematycznych dokumentów strategicznych Komisji przesłano Komisji w formie listu przewodniego³, w którym podkreślono główne obawy Parlamentu i na ponad 150 stronach podsumowano ocenę Parlamentu dotyczącą poszczególnych dokumentów strategicznych, zwracając się do Komisji z prośbą o udostępnienie szczegółowych informacji dotyczących indywidualnych przypadków,
- E. mając na uwadze, że odpowiedź Komisji otrzymano w formie listu z dnia 26 marca 2007 r. od komisarzy Benity Ferrero-Waldner i Louisa Michela, skierowanego do Komisji

¹ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 41.

² Rezolucja z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie projektów decyzji Komisji ustanawiających krajowe dokumenty strategiczne oraz programy orientacyjne dla Malezji, Brazylii i Pakistanu (P6_TA(2007)0045, P6_TA(2007)0233 i P6_TA(2007)0280);
Rezolucja z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie projektów decyzji Komisji ustanawiających regionalne dokumenty strategiczne oraz regionalne programy orientacyjne dla Mercosuru i Ameryki Łacińskiej (P6_TA-PROV(2007)0233);
Rezolucja z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie projektu decyzji Komisji ustanawiającej regionalny dokument strategiczny 2007-2013 i wieloletni program orientacyjny dla Azji (P6_TA-PROV(2007)0280).

³ List D (2007) 303749 z dnia 5 marca 2007 r. od przewodniczącego Komisji Rozwoju, Josepa Borrella Fontellesa, skierowany do komisarzy Ferrero-Waldner i Michela (zarejestrowany jako dokument komitologii nr CMT-2007-1709, załącznik zarejestrowany jako dokument komitologii nr CMT-2007-1709-2).

Rozwoju, który należy uważać za „skonsolidowaną odpowiedź zarówno [...] na list, jak i rezolucję”¹;

- F. mając na uwadze, że komisarze twierdzą, iż MDG nie można osiągnąć, koncentrując się jedynie na usługach podstawowych, i jednocześnie potwierdzają swoje zaangażowanie na rzecz osiągnięcia celu, jakim jest przyznawanie do 2009 r. 20 % pomocy w ramach programów krajowych DCI na szkolnictwo podstawowe i średnie oraz na podstawową opiekę zdrowotną,
- G. mając na uwadze, że Komisja stwierdza ponadto, że współpraca w dziedzinie szkolnictwa wyższego sama w sobie przyczyni się do uformowania krajowej kadry zawodowej zdolnej do zarządzania i opracowywania niezbędnych strategii politycznych w zakresie zwalczania ubóstwa oraz na rzecz trwałego rozwoju,
- H. mając na uwadze, że Komisja informuje, iż zastanawia się nad sposobem udoskonalenia procesu konsultacji z różnymi zainteresowanymi stronami oraz zwraca uwagę, że w ramach opracowywania rocznych programów działania w miarę potrzeby dokonana zostanie ocena wpływu zaproponowanych środków na równouprawnienie płci,
- I. mając na uwadze, że we wszystkich programach należy koniecznie uwzględniać kwestie przekrojowe, takie jak promowanie praw człowieka, równouprawnienie płci, demokracja, dobre zarządzanie, prawa dziecka, prawa osób niepełnosprawnych i ludności autochtonicznej, równowaga ekologiczna i przeciwdziałanie AIDS,
- J. mając na uwadze, że w art. 25 ust. 1 lit. b) DCI stwierdza się, iż finansowanie może mieć formę wsparcia budżetowego, „jeżeli zarządzanie wydatkami publicznymi w kraju partnerskim jest w wystarczającym stopniu przejrzyste” oraz że Komisja „wspiera wysiłki krajów partnerskich zmierzające do wprowadzenia kontroli parlamentarnej i zagwarantowania zdolności audytu”,
 - 1. wyraża swoje zadowolenie z powodu listu z dnia 26 marca 2007 r., wystosowanego przez komisarzy Benitę Ferrero-Waldner i Louisa Michela do Komisji Rozwoju, ale ubolewa, iż nie zawiera on konkretnej odpowiedzi na szczegółowe pytania zawarte w liście Parlamentu oraz że dotychczas nie otrzymano odpowiedzi na konkretne pytania pojawiające się we wnioskach Parlamentu dotyczących poszczególnych dokumentów strategicznych;
 - 2. wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków na rzecz likwidacji ubóstwa i osiągnięcia MDG, zwłaszcza poprzez szczególne skupienie się na podstawowej opiece zdrowotnej i szkolnictwie podstawowym; podkreśla, że w przypadku krajów, w których nie są to sektory priorytetowe, Komisja musi zapewnić szczegółowe informacje na temat działalności innych darczyńców i wskazać, jak dany kraj partnerski zamierza osiągnąć milenijne cele rozwoju do 2015 r.;
 - 3. ubolewa, że w krajowych dokumentach strategicznych nie przeznaczają się wystarczającej części środków na osiągnięcie głównego celu w ramach DCI, jakim jest likwidacja ubóstwa oraz realizacja MDG; ubolewa zwłaszcza nad tym, że w ogóle nie wiadomo, w jaki sposób UE zamierza do 2009 r. osiągnąć cel, jakim jest przeznaczanie 20 % pomocy w ramach

¹ List A (2007) 5238 z dnia 26 marca 2007 r. od komisarzy Ferrero-Waldner do przewodniczącego Komisji Rozwoju, Josepa Borrelli Fontellesa (zarejestrowane jako dokument komitologii nr CMT-2007-1709-3).

programów krajowych, finansowanych przez instrument na rzecz współpracy rozwojowej, na szkolnictwo podstawowe i średnie oraz na podstawową opiekę zdrowotną; wzywa Komisję do szczegółowego przedstawienia sposobu wywiązania się z tego zobowiązania oraz do wykazania, czy w związku z tym wydano polecenia urzędnikom i delegacjom oraz czy ustalono konkretne podstawy statystyczne;

4. dostrzega znaczenie pewnych działań, które nie są związane z pracą na rzecz rozwoju, takich jak lepsza dostrzegalność UE za granicą, a także aspekty związane ze szkolnictwem wyższym, integracja regionalna czy handel i lotnictwo cywilne, gdyż mogą one pozytywnie wpływać na stosunki UE z krajami partnerskimi, przypomina jednak, że DCI to specyficzny instrument na rzecz rozwoju powiązany z prawnym wymogiem kwalifikowalności wszystkich funduszy w ramach programów geograficznych i co najmniej 90 % funduszy w ramach programów tematycznych jako oficjalna pomoc rozwojowa (ODA) zgodnie z kryteriami Komitetu Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju; zauważa, że działania, które nie stanowią oficjalnej pomocy rozwojowej, powinny być finansowane z innych źródeł;
5. wzywa Komisję do udostępnienia szczegółowych informacji na temat wpływu wszystkich działań planowanych w ramach DCI na MDG; zwraca się do Komisji z prośbą o wskazanie – poczynając od najważniejszych – kryteriów, na podstawie których rozdzieliła ona fundusze pomiędzy programy geograficzne w ramach DCI, a także kryteriów, na podstawie ustanowiono dokumenty strategiczne dla niektórych krajów i regionów, a nie uczyniono tego dla innych;
6. docenia i popiera wysiłki Komisji w zakresie podziału pracy i koordynacji pomiędzy darczyńcami, ale dostrzega potrzebę ogólnego przeglądu działalności wszystkich darczyńców i wobec tego wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi szczegółowej i aktualnej „matrycy darczyńców” dla każdego kraju i regionu;
7. zwraca się do Komisji z prośbą o informowanie Parlamentu na temat planowanego sposobu zagwarantowania odpowiednich i skutecznych konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami na wszystkich etapach procesu programowania, zwłaszcza wówczas, gdy zamierza ona wprowadzić nowe działania;
8. żałuje, że kwestii przekrojowych nie uwzględnia się w jasny i jednoznaczny sposób w dokumentach strategicznych i programach orientacyjnych, wobec czego wzywa Komisję do przedstawienia ich w sposób rzeczywiście horyzontalny w rocznych programach działania i do określenia jasnych wskaźników porównawczych lub wskaźników wpływu w stosunku do planowanych działań;
9. wzywa Komisję do ścisłego stosowania kryteriów kwalifikowalności w odniesieniu do wsparcia budżetowego oraz do powstrzymywania się od takich działań w krajach, w których nie można zagwarantować przejrzystości wydatkowania środków publicznych; zwraca się również do Komisji z prośbą o dostarczenie Parlamentowi informacji uzupełniających, zwłaszcza o sposobie, w jaki spełnia ona wymóg prawny z art. 25 ust. 1 DCI polegający na „wspieraniu wysiłków krajów partnerskich mających na celu wprowadzenie kontroli parlamentarnej i zagwarantowanie zdolności audytu” we wszystkich krajach korzystających ze wsparcia budżetowego;
10. wzywa Komisję do przekazywania Parlamentowi wszelkich informacji dotyczących programów geograficznych i tematycznych wraz z pełną listą członków komitetu DCI;

zwraca się do Komisji z prośbą o systematyczne i natychmiastowe przekazywanie członkom komitetu DCI pełnej wersji wszystkich wniosków będących wynikiem kontroli Parlamentu;

11. oczekuje, że Komisja ustosunkuje się do obaw Parlamentu wyrażonych we wnioskach wynikających z kontroli dokumentów strategicznych oraz w pełni zastosuje się do zaleceń Parlamentu i spełni jego prośby w rocznych planach działania;
12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz członkom komitetu DCI.